

اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال دهم، شماره ۳۹، پاییز ۱۳۸۱

بررسی سیاست حمایت قیمتی در چندرقند مسائل و رهیافتها

دکتر بهاء الدین جفی*

چکیده

با توجه به اهیت چندرقند و نقش آن به عنوان ماده خام در تولید شکر و نیز با در نظر گرفتن سهم بالای شکر وارداتی در شکر مصرفی، اثرات سیاستهای حمایت قیمتی دولت بر تولیدکنندگان و در نتیجه بر میزان عرضه داخلی چندرقند در این مقاله مورد بحث قرار گرفته است. به منظور تخمین تابع عرضه چندرقند در این بررسی از مدل تعدیل جزئی نرلاو استفاده شده و نرخ حمایت اسی به عنوان متغیر توضیحی وارد مدل گردیده است. نتایج محاسبه نرخ حمایت اسی چندرقند در طول دوره مورد مطالعه نشان می‌دهد که نرخ مذکور منف بوده که این به معنای اخذ مالیات ضمنی از تولیدکنندگان است. نتایج آزمون همبستگی تولید با نرخ حمایت اسی

* استاد بخش اقتصاد کشاورزی دانشگاه شیراز.

Email: bahaeddinna jaf i@hotmail.com

نیز نشان می دهد که ضریب هبستگی مشت و برابر ۱۹٪ و نشاندهنده این است که با افزایش نرخ حمایت اسی، تولید چندرقند افزایش می یابد. هبستگی تولید با قیمت‌های اسی و واقعی داخلی نیز مشت و به ترتیب برابر ۴۹٪ و ۱۳٪ است. نتایج تخمین تابع عرضه نیز مبین وجود روابط معنیدار از نظر آماری میزان تولید با متغیر قیمت واقعی داخلی و متغیر زمانی است. در پایان با توجه به یافته‌های پژوهش پیشنهادهایی برای حل مسائل موجود ارائه شده است.

کلید واژه‌ها:

چندرقند، سیاست‌ها، حمایت.

مقدمه

بررسی سیاست‌های قیمتی دولت در زمینه محصولات کشاورزی نشان می دهد که دولت از دیرباز سیاست‌های دوگانه‌ای را در مورد این محصولات اتخاذ کرده است. سیاست‌های دولت در زمینه محصولات اساسی کشاورزی مانند چندرقند بر مبنای دخالت گسترده به منظور پایین نگهدارش قیمت شکر و تأمین نیازهای مصرف‌کنندگان از راه واردات بوده است. از سوی دیگر، دولت در بازار محصولات غیراساسی دخالت آشکاری نکرده و قیمت‌ها در بازار تعیین شده است. با توجه به اینکه نرخ خرید چندرقند همواره از سوی دولت تعیین و به کارخانه‌ها اعلام می شده، افزایش نیافتن قیمت این محصول متناسب با افزایش هزینه‌های تولید از مسائل اصلی تولیدکنندگان چندرقند در کشور به شمار آمده است. بر این اساس می‌توان گفت که جهتگیری دولت در زمینه محصولات اساسی به طور عمده به زیان تولیدکنندگان بوده است (نجفی، ۱۳۸۰؛ محمودی، ۱۳۸۱). با توجه به آثار این سیاست بر تولیدکنندگان و در نتیجه بر میزان عرضه داخلی چندرقند، در این مقاله آثار سیاست‌های حمایتی دولت بر عرضه چندرقند بررسی و در پایان پیشنهادهایی برای حل مسائل موجود ارائه شده است.

روش تحقیق

به منظور تخمین تابع عرضه چندرقند در این بررسی، مدل تعديل جزئی نرلاو^۱ با این تفاوت به کار رفته که نرخ حمایت اسمی^۲ دولت به عنوان یکی از متغیرهای توضیحی مؤثر وارد مدل شده است. در این باره جاست و لین در مطالعاتشان معیار نرخ حمایت را، به عنوان متغیر تبیین‌کننده سیاستگذاری دولت، در تابع عرضه خود به کار برده‌اند (Just, 1974 ; Lin, 1977).

در این بررسی، تابع عرضه چنین است:

$$Q_t = a_0 + a_1 P_{t-1} + a_2 PR_{t-1} + a_3 T + Q_{t-1} + \varepsilon_t$$

که در آن، Q_t تولید چندرقند در زمان t ، P_{t-1} قیمت چندرقند در زمان $t-1$ ، R_{t-1} تولید گندم در زمان $t-1$ ، T نرخ حمایت اسمی چندرقند و ε_t روند زمان است.

اطلاعات مورد نیاز در زمینه میزان تولید و قیمت تولیدکننده از گزارش‌های وزارت جهاد کشاورزی و مرکز آمار ایران فراهم آمد. همچنین به منظور دستیابی به قیمت‌های واقعی تولیدکننده داخلی، قیمت‌های اسمی (ظاهری) با بهره‌گیری از شاخص قیمت مصرفکننده تعديل شد. برای محاسبه قیمت معادل مرزی واقعی^۳ نیز قیمت غاینده جهانی با استفاده از نرخ ارز واقعی به ریال تبدیل و سپس با استفاده از شاخص قیمت مصرفکننده داخلی تعديل شد. به منظور محاسبه نرخ ارز واقعی، که در محاسبه نرخ حمایت اسمی محصولات اهمیت خاصی دارد، روش برابری قدرت خرید^۴ به صورت زیر به کار رفت:

$$E_t = \frac{P_t}{P_t^*} (E_o)$$

که در آن، E_t نرخ ارز واقعی، P_t شاخص قیمت مصرفکننده داخلی در سال t ، P_t^* شاخص قیمت مصرفکننده آمریکا و E_o نرخ ارز در بازار آزاد در سال مبدأ (سال ۱۳۶۹ به عنوان سال مبدأ انتخاب شد) است.

ضریب حمایت اسمی به صورت نسبت قیمت داخلی به قیمت معادل مرزی منهای یک محاسبه شد و برای بررسی تأثیر نرخ حمایت اسمی بر میزان تولید چندرقند، نخست با توجه به

1. Nerlove

2. nominal protection rate

3. real border equivalent price

4. purchasing power parity (ppp)

اهیت ایستایی و همگرایی در بررسیهای اقتصادی، ایستایی و همگرایی متغیرها مورد آزمون قرار گرفت.

روند تولید و عملکرد چغدرقد

چغدرقد از جمله محصولات اساسی است که یکی از منابع تأمین انرژی به شمار می‌آید. سطح زیرکشت و میزان تولید جهانی چغدرقد به ترتیب از ۶۹۲۳ هزار هکتار و ۱۶۰۴۴۲ هزار تن در سال ۱۹۶۱ (۱۳۴۰) به ۷۸۳۲ هزار هکتار و ۲۶۶۱۷۰ هزار تن در سال ۱۹۹۵ (۱۳۷۴) افزایش یافته و در حقیقت رشد سالانه این روند به ترتیب ۳۶٪/ درصد و ۱/۵ درصد بوده است. بدین ترتیب ملاحظه می‌شود که رشد تولید به دلیل افزایش عملکرد در واحد سطح به مراتب بیشتر از رشد سطح زیرکشت بوده است (گفتنی است که بالاترین تولید در سال ۱۹۸۹ (۱۳۶۸) برابر ۳۱۴۰۳۴ هزار تن بوده است). در این راستا متوسط میزان عملکرد جهانی از ۲۳/۲ تن در هکتار در سال ۱۹۶۱ (۱۳۴۰) به ۹۸/۹۳ تن در هکتار در سال ۱۹۹۵ (۱۳۷۴) افزایش داشته و به عبارتی رشد آن معادل ۱/۱۳ درصد بوده است.

در ایران آمارها حاکی از روند صعودی سطح زیرکشت چغدرقد بوده به طوری که از ۴۳ هزار هکتار در سال ۱۳۴۰ با رشدی معادل ۳/۸ درصد به حدود ۲۲۵ هزار هکتار در سال ۱۳۷۴ افزایش یافته است. لذا ملاحظه می‌شود که این رشد از رشد سطح کشت جهانی (۳۶٪/ درصد) به مراتب بالاتر بوده است. بالاترین میزان سطح زیرکشت چغدرقد در ایران معادل ۲۲۵ هزار هکتار در سال ۱۳۷۴ بوده است. میزان تولید نیز از ۸۱۰ هزار تن در سال ۱۳۴۰ با رشدی معادل ۴/۴ درصد به ۵۵۲۱ هزار تن در سال ۱۳۷۴ افزایش یافته است. لذا مشاهده می‌شود که رشد تولید طی این دوره به دلیل افزایش عملکرد بیشتر از رشد سطح زیرکشت بوده است. متوسط میزان عملکرد در واحد سطح چغدرقد در ایران با رشدی معادل ۷۸٪/ درصد از ۸/۸ تن در هکتار در سال ۱۳۴۰ به ۲۴/۵ تن در هکتار در سال ۱۳۷۴ افزایش یافته که رشدی به مراتب پایینتر از رشد متوسط عملکرد جهانی (۱/۱۲ درصد) داشته است. بنابراین

می توان گفت با وجود بالاتر بودن درصد افزایشی سطح زیرکشت ایران نسبت به جهان، در زمینه عملکرد این رقم پایینتر از جهان بوده است (جدول ۱).

جدول ۱. مقایسه رشد متوسط عملکرد در واحد سطح چهندرقند در ایران و جهان
واحد: تن/هکتار
درصد

جهان		ایران		سال
رشد	عملکرد	رشد	عملکرد	
—	۲۳/۱۷	—	۱۸/۸۳	۱۳۴۰
۶/۷۵	۲۱/۶۰	۸/۵۷	۲۰/۴۵	۱۳۴۱
۱/۲۴	۲۱/۸۷	۲/۲۷	۲۱/۱۲	۱۳۴۲
۱۸/۴۴	۲۵/۹۱	۱۵/۸۸	۲۴/۴۷	۱۳۴۳
۴/۹۰	۲۴/۶۴	۲۸/۱۰	۳۱/۳۵	۱۳۴۴
۹/۶۶	۲۷/۰۲	۲۱/۱۲	۲۷/۹۸	۱۳۴۵
۹/۴۶	۲۹/۰۵	۳۴/۵۸	۲۴/۸۴	۱۳۴۶
۸/۱۱	۳۱/۹۰	۵/۲۸	۲۳/۰۳	۱۳۴۷
۱۱/۲۶	۲۸/۳۵	۳/۲۲	۲۲/۷۷	۱۳۴۸
۴/۱۲	۲۹/۰۲	۰/۱۷	۲۲/۸۱	۱۳۴۹
۱/۳۱	۲۹/۹۱	۱۰/۹۸	۲۵/۲۱	۱۳۵۰
۰/۸۳	۳۰/۱۶	۷/۴۷	۲۷/۲۰	۱۳۵۱
۱/۶۷	۴۰/۶۷	۹/۰۳	۲۴/۶۱	۱۳۵۲
۶/۶۵	۲۸/۶۳	۴/۲۰	۲۳/۰۷	۱۳۵۳
۲/۹۴	۲۷/۷۸	۷/۶۸	۲۵/۳۸	۱۳۵۴
۱۳/۰۹	۳۱/۴۲	۲/۳۰	۲۶/۲۲	۱۳۵۵
۰/۷۰	۳۱/۶۴	۴/۳۳	۲۷/۳۶	۱۳۵۶
۱/۲۲	۳۱/۲۰	۰/۸۶	۲۷/۱۲	۱۳۵۷
۴/۴۴	۲۹/۸۶	۰/۰۳	۲۷/۱۲	۱۳۵۸
۱/۱۴	۳۰/۲۱	۱۲/۸۴	۲۳/۶۳	۱۳۵۹
۲/۴۷	۳۰/۹۶	۱۱/۷۷	۲۰/۸۵	۱۳۶۰
۴/۰۷	۳۲/۲۲	۱۳/۲۲	۲۳/۶۱	۱۳۶۱
۳/۰۲	۳۱/۰۸	۸/۰۱	۲۱/۷۲	۱۳۶۲

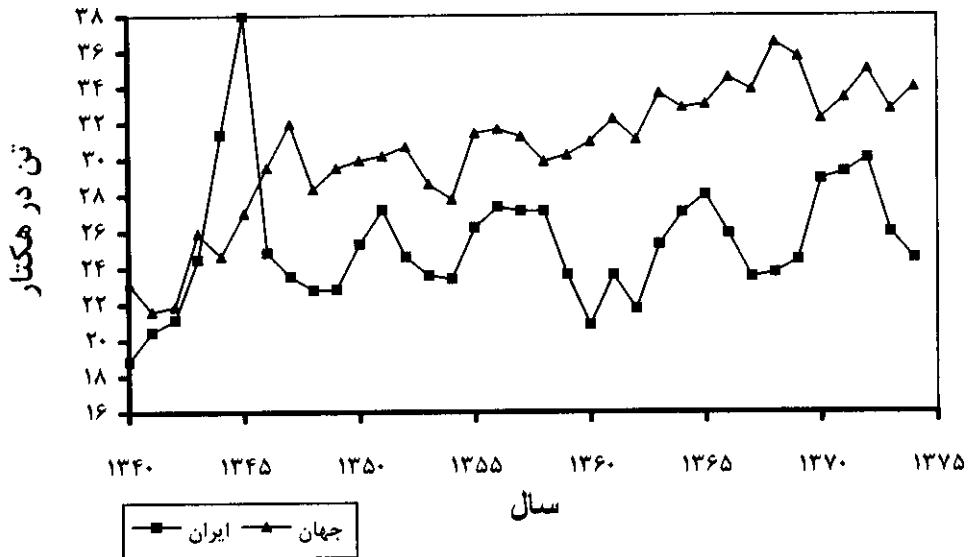
ادامه جدول شماره ۱

جهان		ایران		سال
رشد	عملکرد	رشد	عملکرد	
۸/۲۵	۲۲/۶۰	۱۶/۵۴	۲۵/۲۱	۱۳۶۲
۲/۲۶	۲۲/۸۰	۶/۹۰	۲۷/۰۶	۱۳۶۴
۰/۰۵	۲۳/۰۳	۲/۶۰	۲۸/۰۵	۱۳۶۵
۴/۰۶	۲۴/۰۴	۷/۶۴	۲۵/۹۰	۱۳۶۶
۱/۹۵	۲۲/۸۴	۹/۳۰	۲۳/۴۹	۱۳۶۷
۷/۷۸	۲۶/۵۰	۰/۹۷	۲۲/۷۲	۱۳۶۸
۲/۱۷	۳۰/۷۱	۲/۹۹	۲۴/۴۳	۱۳۶۹
۶/۸۹	۲۲/۲۵	۱۸/۲۷	۲۸/۹۰	۱۳۷۰
۰/۴۷	۲۳/۴۰	۱/۳۵	۲۹/۲۹	۱۳۷۱
۴/۷۸	۲۵	۲/۵۶	۳۰/۰۴	۱۳۷۲
۶/۲۸	۲۲/۷۷	۱۳/۴۰	۲۵/۹۵	۱۳۷۳
۳/۶۹	۲۲/۹۸	۵/۴۶	۲۴/۰۳	۱۳۷۴
۱/۲۲	۲۰/۰۱	۱/۵۰	۲۵/۳۹	مانگین رشد (درصد)

مأخذ: آمارهای FAO و آمارنامه‌های وزارت کشاورزی

تذکر: سال پایه ۱۳۴۰ (۱۹۶۱) در نظر گرفته شده است

همان طور که پیش از این گفته شد، متوسط میزان عملکرد چغندر قند در ایران (۴/۲۵ تن در هکتار) طی دوره ۱۳۴۰-۷۴ به طور درخور توجهی از متوسط عملکرد جهان (۵/۳۰ تن در هکتار) پایینتر بوده است. چنانکه در نمودار یک مشاهده می‌شود، روند عملکرد جهانی از سال ۱۳۴۶ به بعد همواره در سطحی بالاتر از روند عملکرد ایران قرار داشته و نوسانهای عملکرد ایران به مراتب بیشتر بوده است. بنابراین بین عملکرد ایران و جهان تفاوت معنیداری وجود داشته به طوری که نسبت عملکرد ایران به جهان در سه سال اخیر حدود ۱/۷۹ درصد و به عبارتی عملکرد چغندر قند ایران حدود ۹۵/۲۰ درصد از عملکرد چغندر قند در جهان کمتر بوده است.

نمودار ۱. مقایسه متوسط عملکرد چندرقند در ایران و جهان طی دوره ۱۳۴۰ تا ۱۳۷۴

۱۳۷۴

با توجه به اینکه تولید چندرقند در ایران از آغاز با استفاده از فناوری نوین انجام گرفته و از یک سازمان اصلاح بذر چندرقند (پیشین) هواهه نسبت به تولید بذرهای اصلاح شده و توزیع آن میان چندرکاران اقدام می کرد و از سوی دیگر مراحل مختلف تولید چندرقند با سرپرستی و نظارت کارخانه های چندرقند انجام می گرفته و به نوعی کارخانه ها عهده دار امور ترویجی بوده اند، این سوال مطرح می شود که چرا تولید چندرقند در کشور با نوسانهای زیادی روبرو بوده و عملکرد چندرقند در کشور به رغم افزایش آن در جهان در حال رکود بوده و یا در برخی سالها روند کاهشی داشته است. در کوشش برای یافتن پاسخ به این سوال لزوم توجه به جنبه دیگری از سیاست حمایت دولت، یا همان سیاست قیمتگذاری، آشکار می شود که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است.

رابطه مقدار تولید با قیمت‌های اسمی و داخلی چغدرقند

افزایش تولید هر محصول تابع دو گروه عوامل قیمتی و غیرقیمتی^۱ است. عوامل غیرقیمتی شامل تحقیقات و توسعه فناوری می‌شود. همان طور که پیش از این گفته شد بررسی عوامل غیرقیمتی مؤثر در تولید چغدرقند نشان می‌دهد که هر چند توسعه فناوری در تولید چغدرقند آغازی خوب داشته اما این حرکت مطلوب استمرار نیافته است. به بیان دیگر بخش تحقیقات کشاورزی نتوانسته است جریان تداوم فناوری را در جهت افزایش عملکرد ایجاد کند. عوامل قیمتی اگرچه غنی‌تواند جایگزین عوامل غیرقیمتی شود اما همواره بستر مناسب را برای به کارگیری سریع فناوری فراهم می‌سازد. علاوه بر این کشاورز اگر بهای منصفانه‌ای دریافت کند انگیزه‌اش در تولید بیشتر محصول از طریق انتقال منابع از محصولات دیگر به محصولی خاص و یا انجام مراقبتهای زراعی بیشتر تقویت می‌شود.

جدول ۲ و نمودارهای ۲ و ۳ رابطه میان تولید، قیمت اسمی و قیمت واقعی را نشان می‌دهد. چنانکه از جدول ۲ بر می‌آید، میزان تولید در فاصله سالهای ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۵ افزایشی بوده و از ۴۷۴۹ هزار تن به ۵۲۷۲ هزار تن افزایش یافته است. در فاصله سالهای ۱۳۵۶ و ۱۳۶۰ (سالهای نخستین پس از انقلاب اسلامی) روند کاهشی تولید شروع شده و پس از نوسانهایی به ۳۲۵۳ هزار تن رسیده که کمترین سطح در طی دوره مطالعه بوده است. پس از آن روند افزایشی شروع شده و در سال ۱۳۶۵ به حدود ۵ میلیون تن رسیده است. سپس از سال ۱۳۶۶ دوباره یک دوره کاهشی شروع شده و در سال ۱۳۶۹ به ۳۶۴۱ هزار تن رسیده است. چنانکه نمودار ۳ نشان می‌دهد این دوره درست مصادف با سالهایی است که قیمت واقعی چغدرقند کاهش شدیدی یافته است. در واکنش به کاهش محصول، از سال ۱۳۶۹ به بعد شاهد افزایش قیمت اسمی (نمودار ۲) و بهبود نسبی قیمت واقعی (نمودار ۳) بوده‌ایم که بازتاب آن در افزایش سالهای ۱۳۷۰ و ۱۳۷۱ ملاحظه می‌شود. شایان ذکر است که میزان تولید در سال ۷۱ با حدود ۶ میلیون تن به بالاترین سطح خود در دوره مطالعه رسیده است. پس از آن دوباره با نوسانهایی روند

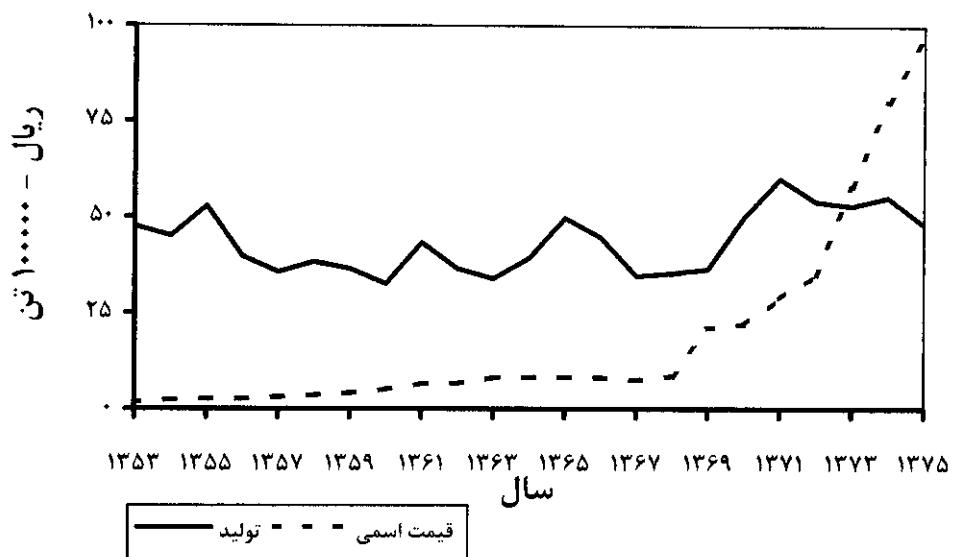
1. price and non-price factors

کاهشی تولید شروع شده و در سال ۱۳۷۵ به سطح ۴/۴ میلیون تن رسیده است. با توجه به بهبود نسبی قیمت واقعی چغندرقند دلیل کاهش نسبی تولید این محصول را می‌توان در کاهش رابطه نسبی قیمت چغندرقند با محصولات جایگزین آن در الگوی تولید بررسی کرد که بعداً به آن اشاره خواهد شد.

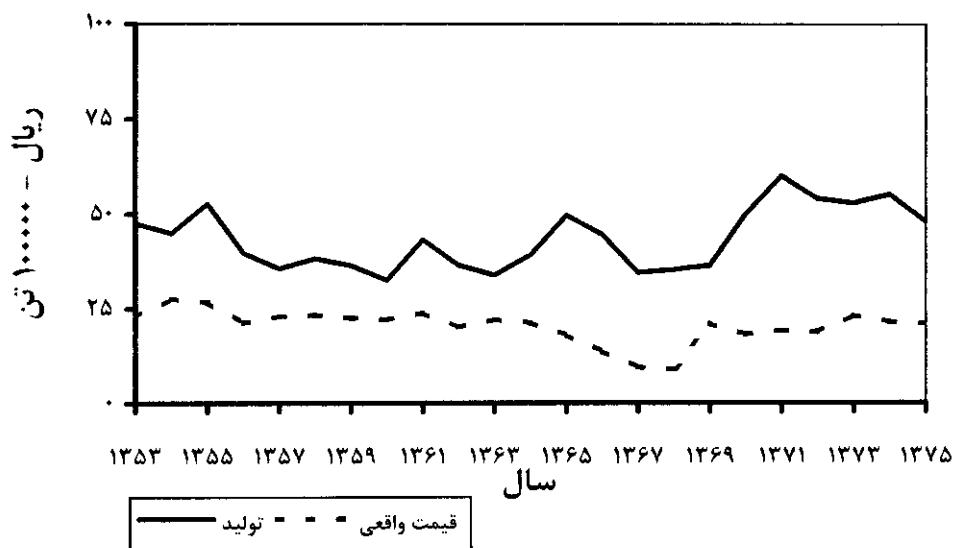
جدول ۲. میزان تولید، قیمت اسمی و واقعی چغندرقند طی دوره ۷۵-۱۳۵۳

سال	تولید (هزارتن)	قیمت اسمی (ریال/کیلوگرم)	قیمت واقعی
۱۳۵۳	۴۷۴۹	۱/۸	۲۲/۹
۱۳۵۴	۴۴۹۴	۲/۴	۲۷/۶
۱۳۵۵	۵۲۷۲	۲/۶	۲۶/۸
۱۳۵۶	۳۹۶۸	۲/۶	۲۱/۲
۱۳۵۷	۳۵۰۴	۲/۲	۲۳
۱۳۵۸	۳۸۲۴	۳/۶	۲۲/۴
۱۳۵۹	۳۶۴۰	۴/۲	۲۲/۶
۱۳۶۰	۳۲۵۲	۵/۱	۲۲/۱
۱۳۶۱	۴۳۲۱	۶/۴	۲۲/۹
۱۳۶۲	۳۶۴۹	۶/۴	۲۰/۱
۱۳۶۳	۳۳۹۲	۸/۲	۲۲/۱
۱۳۶۴	۳۹۲۴	۸/۳	۲۱/۳
۱۳۶۵	۴۹۶۵	۸/۳	۱۸
۱۳۶۶	۴۴۵۶	۸/۲	۱۳/۸
۱۳۶۷	۲۴۵۴	۷/۵	۹/۸
۱۳۶۸	۳۵۳۵	۸/۴	۹/۲
۱۳۶۹	۲۶۴۱	۲۱	۲۱
۱۳۷۰	۵۰۰۰	۲۲	۱۸/۲
۱۳۷۱	۶۰۰۰	۲۹	۱۹/۳
۱۳۷۲	۵۴۰۸	۳۵	۱۸/۹
۱۳۷۳	۵۲۹۵	۵۸	۲۲/۲
۱۳۷۴	۵۰۲۱	۸۰/۱	۲۱/۵
۱۳۷۵	۴۸۰۰	۹۷	۲۱/۱

مأخذ: آمارنامه‌های وزارت کشاورزی و سالنامه آماری ایران در سالهای مختلف

نمودار ۲. روند تولید و قیمت اسمی چغندرقند طی دوره ۱۳۵۳ تا ۱۳۷۵

نمودار ۳. روند تولید و قیمت واقعی چغندرقند طی دوره ۱۳۵۳ تا ۱۳۷۵

روند تغییرات قیمت واقعی داخلی و قیمت معادل مرزی واقعی

تغییرات قیمت واقعی تولیدکننده در طول زمان می‌تواند تغییرات قدرت خرید چندرکاران را مشخص سازد. به طور کلی یک سیاست قیمتگذاری مطلوب باید در جهت افزایش و یا حداقل تثبیت قدرت خرید کشاورزان حرکت کند. همچنین مقایسه روند قیمت‌های واقعی داخلی با قیمت‌های مرزی واقعی می‌تواند همسو و یا ناهمسو بودن روند قیمت‌های داخلی را با قیمت‌های مرزی مشخص سازد. روند قیمت‌های واقعی در طول دوره مطالعه (۱۳۵۳-۷۶) از طریق تخمین تابع لگاریتم خطی قیمت بر متغیر زمان و محاسبه رشد سالانه قیمت داخلی و مرزی واقعی مشخص شده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که نرخ رشد سالانه قیمت‌های واقعی داخلی برای چندرکند (محصولی که قیمت آن از سوی دولت تعیین می‌شود) منف و برابر $-1/92$ و برای پنبه مثبت و برابر $1/67$ بوده است، در حالی که پنبه محصولی صادراتی به شمار می‌آید و نقش دولت در قیمتگذاری آن محدود است. نرخ رشد سالانه قیمت‌های واقعی جهانی شکر و پنبه رقی درخور ملاحظه، منف و به ترتیب $-6/22$ و $-4/1$ بوده است.

جدول ۳. نرخ رشد سالانه قیمت‌های واقعی داخلی و جهانی چندرکند و پنبه

طی دوره ۱۳۵۳-۷۶

جهانی	داخلی	محصول
$-6/22$	$-1/92$	چندرکند
$-4/1$	$1/67$	پنبه

مأخذ: یافته‌های تحقیق بر مبنای آمارهای مرکز آمار ایران و FAO

نتایج این تخمین همچنین نشان داده که قیمت‌های واقعی داخلی چندرکند با قیمت‌های واقعی جهانی شکر رابطه‌ای مثبت داشته و میزان همبستگی آن برابر $0/370$ بوده در حالی که قیمت‌های واقعی داخلی و جهانی پنبه رابطه‌ای معکوس با هم داشته و میزان همبستگی آن برابر $-0/337$ بوده است. این امر رابطه مثبت قیمت‌های داخلی با قیمت‌های جهانی را نشان می‌دهد.

اثر سیاستهای قیمتگذاری بر قیمت‌های نسبی محصولات

یکی از نکات مهم در تدوین سیاستهای قیمتگذاری محصولات، حفظ منطق رابطه نسبی قیمت محصولات از طریق تعیین و هدایت آنهاست. در غیر این صورت دخالت دولت در بازار یک محصول ممکن است سبب انحراف قیمت^۱ و بر هم زدن تعادل میان قیمت محصولات جایگزین به سود یک محصول و به زیان محصولات دیگر شود که این موضوع در نهایت به سود جامعه خواهد بود. به منظور بررسی روابط قیمتی موجود میان چغندر قند و محصولات جایگزین آن، تغییرات قیمت‌های واقعی سرمزاعه چغندر قند، هندوانه، ذرت و پنبه، که می‌توانند رقیب یکدیگر باشند، در جدول و نمودار ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. روند قیمت‌های واقعی سرمزاعه چغندر قند، پنبه، ذرت و هندوانه (۱۳۵۳-۱۳۷۴)
واحد: ریال/کیلوگرم

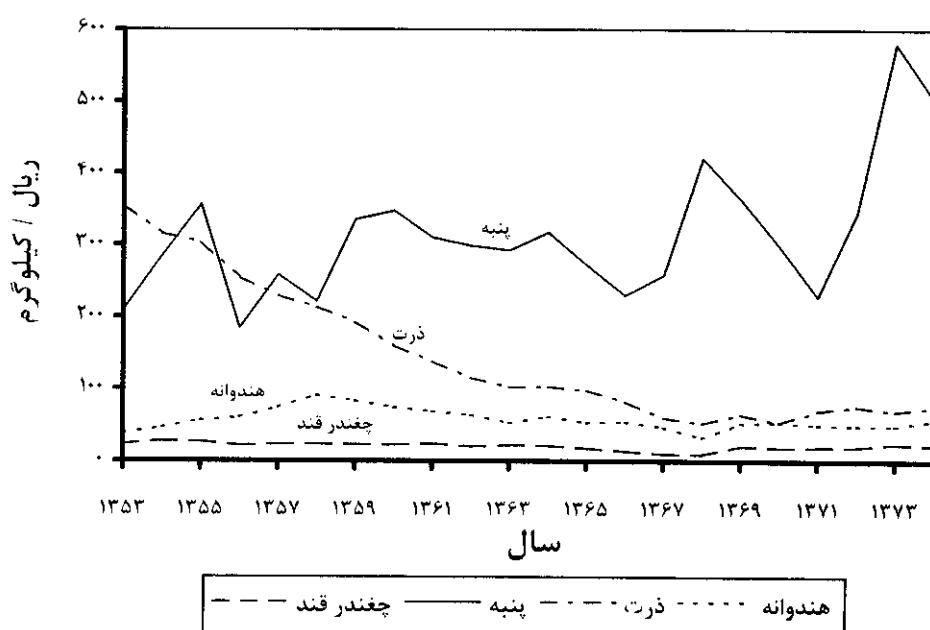
سال	چغندر قند	پنبه	ذرت	هندوانه
۱۳۵۳	۲۲/۹	۲۰۸/۴	۳۵۴/۴	۳۷/۹
۱۳۵۴	۲۷/۶	۲۸۴/۳	۳۱۴/۴	۴۰/۹
۱۳۵۵	۲۶/۸	۲۰۵/۶	۳۰۳	۵۶/۳
۱۳۵۶	۲۱/۲	۱۸۳/۷	۲۰۲/۹	۶۰/۳
۱۳۵۷	۲۳	۲۵۷/۷	۲۲۸/۰	۷۴
۱۳۵۸	۲۳/۴	۲۲۰/۷	۲۱۲/۹	۹۱/۱
۱۳۵۹	۲۲/۶	۳۳۴/۷	۱۹۲/۰	۸۳/۴
۱۳۶۰	۲۲/۱	۲۴۶/۷	۱۰۹/۴	۷۴/۲
۱۳۶۱	۲۳/۹	۲۰۹/۴	۱۳۷/۴	۶۸/۹
۱۳۶۲	۲۰/۱	۲۹۸/۱	۱۱۵/۱	۶۳/۶
۱۳۶۳	۲۲/۱	۲۹۲/۱	۱۰۲/۴	۶۲/۵
۱۳۶۴	۲۱/۳	۲۱۶/۷	۱۰۳	۶۱/۲
۱۳۶۵	۱۸	۲۷۱/۴	۹۸	۵۲/۱
۱۳۶۶	۱۳/۸	۲۲۹/۲	۸۳	۵۴/۴
۱۳۶۷	۹/۸	۲۰۷/۹	۶۰	۴۷/۱۶

1. price distortion

ادامه جدول شماره ۴

سال	چغدرقند	پنبه	ذرت	هنداونه
۱۳۶۸	۹/۲	۴۲۰/۶	۵۲	۲۲/۲۹
۱۳۶۹	۲۱	۲۶۳	۶۵	۵۲/۱
۱۳۷۰	۱۸/۷	۲۹۸/۱	۵۲/۹	۰۳/۸
۱۳۷۱	۱۹/۷	۲۲۷/۶	۶۹/۳	۰۰/۳
۱۳۷۲	۱۹/۶	۳۴۴/۲	۷۶/۲	۴۹/۲
۱۳۷۳	۲۴/۷	۵۸۰/۶	۶۹	۴۸/۸
۱۳۷۴	۲۲	۵۰۲/۴	۷۵/۵	۰۷

مأخذ: محاسبات تحقیق بر مبنای داده‌های آماری مرکز آمار ایران

نمودار ۴. روند قیمت واقعی سرمزره چغدرقند، پنبه، هنداونه و ذرت

چنانکه در جدول ۴ و نمودار ۴ مشاهده می‌شود، قیمت واقعی سرمزره ذرت در فاصله سالهای ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۸ روندی کاهشی داشته و از آن به بعد افزایش اندکی پیدا کرده است. قیمت

واقعی سرمزرعه چغندر قند نیز به استثنای سالهای ۶۷ و ۶۸ در بیشتر سالها از ۱۳ ریال تا ۲۷ ریال برای هر کیلوگرم نوسان داشته است. قیمت واقعی سرمزرعه هندوانه نیز در دوره ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۸ روندی افزایشی داشته و پس از آن تا سال ۱۳۶۸ روندی کاهشی پیدا کرده و در پایان دوره مجددًا افزایش یافته است. علاوه بر این همزمان با افزایش قیمت واقعی سرمزرعه هندوانه در سالهای ۱۳۵۵ تا ۱۳۵۸، قیمت واقعی سرمزرعه پنبه کاهش یافته است. نمودار ۴ نشان می‌دهد که قیمت واقعی سرمزرعه چغندر قند از نوسانهای کمتری در مقایسه با محصولات رقیب برخوردار بوده و به استثنای برخی سالها که کاهش شدیدی یافته، در مجموع حالت با ثباتی داشته است ولی در مقایسه با افزایش قیمت واقعی سرمزرعه پنبه، بویژه در سالهای اخیر، در موقعیت پایینتری قرار گرفته است.

اثرات سیاست قیمتگذاری بر ثبات قیمت

یکی از هدفهای سیاست قیمتگذاری، به طوری که پیش از این اشاره شد، ایجاد ثبات در قیمتها و جلوگیری از انتقال نوسانهای نسبتاً شدید قیمت در بازار جهانی به بازار داخلی است. به منظور ارزیابی سیاست قیمتگذاری چغندر قند، روند تغییرات در قیمت داخلی این محصول با تغییرات قیمت معادل مرزی حقیق آن در دوره ۱۳۵۳-۷۲ مقایسه شده است (جدول ۵). چنانکه از جدول ۵ پیداست، انحراف معیار قیمت داخلی چغندر قند و ضریب آن (به ترتیب برابر ۴/۸ و ۰/۲۳۹) به طور چشمگیری از مقادیر مشابه قیمت معادل مرزی (به ترتیب برابر ۵/۱۰۲ و ۰/۹۳۷) کمتر است. این موضوع نشان می‌دهد که دولت با جداسازی بازار داخلی این محصول موفق به کاهش نوسانهای قیمت شده است، اما پایین بودن میانگین قیمت چغندر قند را می‌توان هزینه‌ای برای کاهش نوسانهای قیمت محسوب کرد که اثرات نامطلوبی بر انگیزه تولید داشته

است. انحراف معیار قیمت داخلی پنجه (۱/۶۱)، به عنوان محصول رقیب چغندر قند در برخی مناطق کشور، هر چند از قیمت معادل مرزی آن (۳۱۳) کمتر بوده اما در مقایسه با چغندر قند ضریب تغییرات قیمت داخلی آن، نسبت به ضریب تغییرات قیمت مرزیش، اختلاف کمتری داشته است که این امر به دلیل دخالت بیشتر دولت در بازار داخلی چغندر قند و شکر و همچنین همسو بودن بیشتر قیمت داخلی پنجه با قیمت‌های جهانی در مقایسه با چغندر قند است.

جدول ۵. میانگین، انحراف معیار و ضریب تغییرات قیمت‌های داخلی و معادل مرزی واقعی

چغندر قند و پنجه

ضریب تغییرات	انحراف معیار (ریال)	میانگین (ریال)	قیمت	محصول
۰/۲۳۹	۴/۸	۲۰/۴	داخل	چغندر قند
۰/۹۲۷	۱۰۲/۵	۱۰۹/۴	مرزی	
۰/۲۱۴	۶۱/۱	۲۲۱/۷	داخلی	پنجه
۰/۲۲۰	۲۱۳	۲۶۳/۴	مرزی	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

بررسی تغییرات نرخ حمایت اسمی چغندر قند

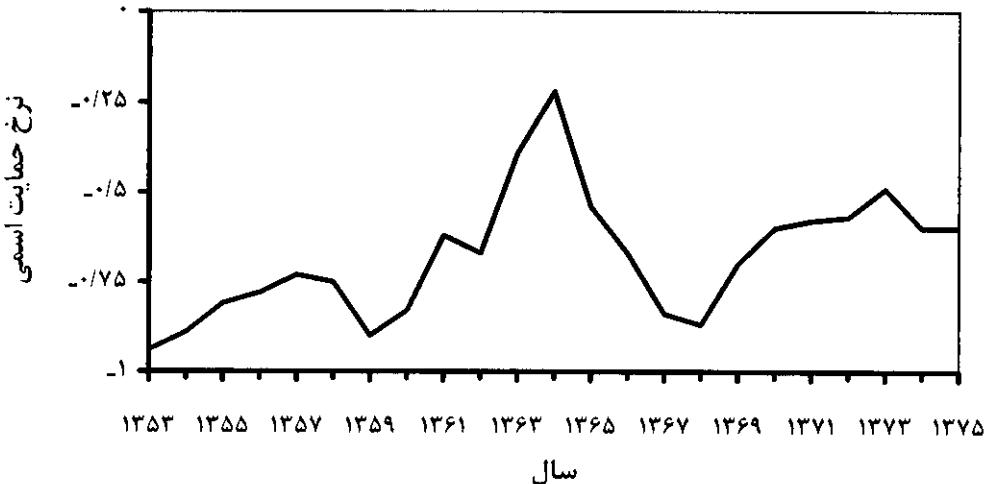
روندهای قیمت‌های واقعی تنها بخشی از اثرات مستقیم و غیرمستقیم سیاست قیمتگذاری را بر انگیزه تولید نشان می‌دهد. به منظور ارائه تصویر کاملتری از دخالت دولت در بازار چغندر قند، نرخ حمایت اسمی این محصول محاسبه شده است. نتایج این محاسبه در جدول ۶ و غودار ۵ آمده است. چنانکه در جدول ۶ مشاهده می‌شود، نرخ حمایت اسمی منف چغندر قند در طول دوره مورد مطالعه (۱۳۵۳-۷۵) نشانده‌نده این است که از تولیدکنندگان چغندر قند طی سالهای مورد بررسی به طور ضمنی مالیات دریافت شده است. بررسی روند نرخ حمایت اسمی در دوره مذکور حاکی از آن است که قدر مطلق نرخ حمایت اسمی از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۸ کاهش یافته است. به عبارت دیگر از میزان عدم حمایت کاسته شده است. در سال ۱۳۵۹ مجددًاً نرخ حمایت اسمی به -۰/۹۰

رسید که به معنی افزایش میزان عدم حمایت است. از سال ۱۳۶۰ نرخ عدم حمایت رو به کاهش نهاد و در سال ۱۳۶۴ به ۲۲/- رسید که بالاترین کاهش در میزان عدم حمایت طی دوره مورد بررسی بوده است. پس از آن میزان عدم حمایت از چند روند تا سال ۱۳۶۸ روندی افزایشی پیدا کرد و در سال ۱۳۶۸ به ۸۷/- رسید که رکود جدیدی از عدم حمایت را پس از سال ۱۳۵۹ نشان می‌دهد. پس از آن دوباره روند کاهشی میزان عدم حمایت شروع شد و در سال ۱۳۷۳ به ۴۹/- رسید که نقطه حداقل دیگری در روند نرخ حمایت اسمی به شمار می‌آید. سپس در سالهای ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ نرخ عدم حمایت به ۶/- رسید. این امر نشان می‌دهد که هر چند روند عدم حمایت اسمی از چند روند در طول دوره مطالعه کاهشی بوده ولی نوسانهای زیادی داشته است. به طور کلی روند عدم حمایت حاکی از اثر منفی مداخلات دولت بر انگیزه تولید چند روند است. علاوه بر این، وجود نوسانها در نرخ حمایت اسمی، انعطاف‌ناپذیری سیاستهای مداخله‌ای دولت را در بازار چند روند نشان می‌دهد. این موضوع به نوبه خود بر میزان تولید چند روند در سالهای مختلف اثر گذاشته و کارخانه‌های قند را در برخی سالها با کمبود شدید مواد خام لازم برای تولید شکر روبرو ساخته است.

جدول ۶ نرخ حمایت اسمی چند روند طی دوره ۱۳۵۳-۷۵

سال	نرخ حمایت اسمی	سال	نرخ حمایت اسمی
۱۳۵۳	-۰/۹۴	۱۳۶۵	-۰/۵۴
۱۳۵۴	-۰/۸۹	۱۳۶۶	-۰/۶۷
۱۳۵۵	-۰/۸۱	۱۳۶۷	-۰/۸۴
۱۳۵۶	-۰/۷۸	۱۳۶۸	-۰/۸۷
۱۳۵۷	-۰/۷۳	۱۳۶۹	-۰/۷۰
۱۳۵۸	-۰/۷۵	۱۳۷۰	-۰/۶۶
۱۳۵۹	-۰/۹۰	۱۳۷۱	-۰/۵۸
۱۳۶۰	-۰/۸۳	۱۳۷۲	-۰/۵۷
۱۳۶۱	-۰/۶۲	۱۳۷۳	-۰/۴۹
۱۳۶۲	-۰/۶۷	۱۳۷۴	-۰/۶۰
۱۳۶۳	-۰/۲۹	۱۳۷۵	-۰/۶۰
۱۳۶۴	-۰/۲۲		

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نمودار ۵. نرخ حمایت اسمی چغدرقند طی دوره ۱۳۵۳ تا ۱۳۷۵

ضریب همبستگی تولید با نرخ حمایت اسمی و قیمت‌های مختلف چغدرقند

به منظور تعیین ضریب همبستگی میزان تولید چغدرقند در دوره مطالعه آزمون همبستگی انجام شد. نتایج این آزمون در جدول ۷ نشان داده شده است.

جدول ۷. ضریب همبستگی و کوواریانس تولید، نرخ حمایت اسمی و قیمت‌های مختلف چغدرقند

ضریب همبستگی	کوواریانس	متغیر
۱	۵۲۷۱۷۹	تولید - تولید
+۰/۱۹	۲۵/۱۵	تولید - نرخ حمایت اسمی
+۰/۴۹	۲۵۹۷	تولید - قیمت اسمی داخلی
+۰/۱۳	۴۵۱/۵۷	تولید - قیمت واقعی داخلی
-۰/۲۰	-۳۲۰۳/۸۶	تولید - قیمت اسمی جهانی
-۰/۱۳	-۵۵۲۲/۸۴	تولید - قیمت واقعی جهانی

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نرخ حمایت اسمی، میزان حمایت دولت را از قیمت چغnderقند در مقایسه با قیمت‌های مرزی و یا جهانی نشان می‌دهد. چنانکه در جدول ۷ مشاهده می‌شود، ضریب همیستگی تولید با نرخ حمایت اسمی مثبت و برابر ۱۹٪ است که همیستگی تولید را با نرخ حمایت اسمی و افزایش تولید چغnderقند را در نتیجه افزایش نرخ حمایت اسمی نشان می‌دهد. همیستگی تولید با قیمت‌های اسمی واقعی داخلی نیز مثبت و به ترتیب برابر ۴۹٪ و ۱۳٪ است ولی باید گفت که تولید با قیمت اسمی (ظاهری) همیستگی بیشتری دارد.

رابطه نرخ حمایت اسمی با مقدار تولید چغnderقند

پس از محاسبه نرخ حمایت اسمی چغnderقند، به منظور بررسی اثر این معیار و انواع قیمت (اسمی، واقعی) بر میزان تولید از روش رگرسیون و تحلیل تابعی استفاده شد. نتایج تخمین توابع در جداول ۸ و ۹ نشان داده شده است.

جدول ۸ نتایج مربوط به رابطه عرضه و نرخ حمایت اسمی چغnderقند

ت	خطای استاندارد SE	ضریب	متغیر
۱/۸۲	۱۲۴۹/۴	۲۲۷۸/۴	ثابت (C)
٪/۶۱	۹۸۴/۶	۶۱۰/۳	نرخ حمایت اسمی سال قبل (Zt-1)
٪/۲۸	٪/۲۱۱	٪/۵۰۴	تولید سال قبل (Qt-1)
٪/۸۹	٪/۸۷	٪/۶۷۵	رونده‌مانی (T)

مأخذ: یافته‌های تحقیق

چنانکه از جدول ۸ پیداست، رابطه میان میزان تولید چغnderقند و نرخ حمایت اسمی سال قبل مثبت ولی بدون معنی است. متغیر تولید سال قبل با میزان تولید چغnderقند رابطه مثبت و معنیداری داشته است. روند زمانی با تولید چغnderقند رابطه مثبت داشته ولی این رابطه معنیدار

نشده است. در تابع دیگری رابطه میان میزان تولید با قیمت واقعی سال قبل و تولید سال قبل با متغیر زمانی تخمین زده شده که نتایج آن در جدول ۹ آمده است.

جدول ۹. نتایج مربوط به رابطه عرضه و قیمت واقعی داخلی چغندرقند

متغیر	ضریب	خطای استاندارد SE	۱
ثابت (C)	۲۶۱/۳۹	۹۷۱/۹۱	۰/۲۶
قيمت واقعی داخلی (PI-۱)	۸۸/۱۱	۳۹/۱۹	۲/۲۴
تولید سال قبل (QI-۱)	۰/۲۹۶	۰/۲۱	۱/۴۰
متغیر زمانی (T)	۸۲/۵۹	۳۱۸۲	۲/۵

مأخذ: یافته‌های تحقیق

چنانکه در جدول ۹ ملاحظه می‌شود، میزان تولید با متغیرهای قیمت واقعی داخلی و متغیر زمانی رابطه مثبت داشته و این روابط از نظر آماری معنیدار بوده است. همچنین عرضه با متغیر تولید سال قبل رابطه مثبت و بدون معنی داشته است.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

یافته‌های این بررسی نشان می‌دهد که روند تولید چغندرقند در دوره مطالعه دارای نوسانهای درخور ملاحظه‌ای بوده است. این نوسانها از پیش از انقلاب اسلامی وجود داشته اما پس از آن و بویژه در سالهای اخیر شدت پیشتری گرفته است. در زمینه عملکرد در هکتار چغندرقند با توجه به آغاز مطلوب آن، رکودی مشاهده می‌شود. قیمت اسمی چغندرقند هر چند در دوره بررسی افزایش یافته است ولی به سبب نرخ بالای تورم و افزایش سریعتر هزینه‌ها، قیمت واقعی این محصول در پیشتر سالهای دوره روندی کاهشی داشته که البته این روند با نوسانهایی

نیز همراه بوده است. این موضوع نشان می‌دهد که به سبب مداخله دولت، بویژه در قیمتگذاری، نرخ مبادله به زیان چندرکاران تغییر کرده است. معیار نرخ حمایت اسمی که نشاندهنده میزان حمایت دولت است، در دوره مطالعه منفی و دارای نوسانهای چشمگیر بوده و در برخی سالها به سطح نازلی رسیده که موجب واکنش نسبتاً شدید تولیدکنندگان و در نتیجه کاهش تولید و عرضه محصول به کارخانه‌ها شده است. از سوی دیگر مصرف شکر به سبب افزایش جمعیت و توزیع آن از طریق کالا برگ افزایش یافته که این امر منجر به افزایش واردات این کالا شده است.

واردات شکر با نرخ ارز ترجیحی (یارانه‌ای) نیز موجب شده است که این واردات ارزان و آسان صورت گیرد. از آنجاکه شکر به عنوان ماده‌ای انرژی‌زا دارای جایگاه ویژه‌ای در سفره غذایی خانوارهای ایرانی است، بنابراین افزایش وابستگی به واردات این کالا می‌تواند اثرات نامطلوب بر امنیت غذایی داشته باشد. در جمیع ضروری است ضمن بازنگری در سیاستهای موجود توجه ویژه‌ای نیز به پیشنهادهای حاصل از این تحقیق به شرح زیر معطوف داشت:

- با توجه به گستردگی مداخلات دولت در قیمتگذاری چندرقند و بازار شکر، تبدیل نقش دولت از سیاستهای مداخله گرانه به سیاستهای ارشادی و تسهیل‌کننده لازم است.

- نظر به نبود انعطاف موجود در قیمتگذاری و تناسب نداشتن تغییرات قیمت خرید چندرقند با افزایش هزینه تولید آن، باید در سیاست قیمتگذاری چندرقند تجدیدنظر کرد به گونه‌ای که بتوان با تغییر شرایط نسبت به بازنگری قیمتها اقدام کرد.

- از آنجاکه کنترل قیمت شکر و توزیع شکر ارزان از طریق کالا برگ موجب افزایش تقاضا، واردات و فشار بیشتر بر منابع محدود ارزی می‌شود، هدفند کردن یارانه‌ها به گونه‌ای که بر گروههای نیازمند و مواد غذایی ضروری‌تر تأکید بیشتری شود لازم است.

- با توجه به زیانهای ناشی از واردات شکر با نرخ ارز ترجیحی (یارانه‌ای) و متوجه

شدن استفاده از این شیوه در کشورهای در حال توسعه و نیز اثرات منفی آن بر تولیدکننده ضرورت دارد واردات شکر با ارز آزاد انجام گیرد.

- به منظور کاهش میزان مداخله دولت در بازاریابی داخلی و واردات شکر باید بخشی از عملیات دولت بتدریج به اتحادیه‌های تعاونی تولیدکنندگان چغدرقد، کارخانه‌های قند و بخش خصوصی سپرده شود.

منابع

۱. محمودی، ا. (۱۳۸۱)، بررسی چالش‌های بازار گندم، آرد و نان، فصلنامه اقتصادکشاورزی

و توسعه، شماره ۳۷.

۲. مرکز آمار ایران، سالنامه آماری، سالهای مختلف.

۳. نجفی، ب. (۱۳۸۰)، بررسی سیاست‌های دولت در زمینه گندم؛ چالشها و رهیافتها، فصلنامه

اقتصادکشاورزی و توسعه، شماره ۳۴.

۴. وزارت جهادکشاورزی، واحد آمار و اطلاعات، گزارشات سالهای مختلف.

5. Just, R.E. (1974), An investigation of importance of risk in farmer's
decition, *American J. of Agricultural Economics*, 56: 14-25.

6. Lin, W. (1977), Measuring aggregate supply response under instability,
American J. of Agricultural Economics, 59: 70-903.

7. Nerlove, M. (1956), Estimates of the elasticities of supply of selected
agricultural commodities, *Journal of Farm Economics*, 38: 496-509.